

Justitsministeriet. Kjøbenhavn, den 4de Februar 1889.

J behagelig Skrivelse af 24de November f. A. har det ærede Udvalg, til hvilket Forslaget til Lov om Forandring i Lov om Lønninger for Magistrats- og Retsbetjentembeder af 1ste Juli 18870 § 2, 1ste og 5te Punktum, er blevet henvist, udbedt sig følgende Oplysninger meddelte:

1. Hvilke Retsbetjent- og Magistratsembeder have Jordtilliggende, og hvor stor er den beregnede aarlige Indtægt for hvert Embede af samme, og hvor stor har den virkelige Indtægt været deraf hvert Aar i den Tid, vedkommende Embedsmand har beklædt Embedet.
2. Har vedkommende Embedsmand fuld Raadighed over Benyttelsen af disse Jorder, og kan han efter eget Skjøn bortforpagte dem paa kortere eller længere Aaremaal, eller er der nogen Indskrænkning i saa Henseende?
3. Kan der ikke træffes en mindelig Overenskomst med vedkommende kommunale Raad om at afhænde Jorderne til Fordel for Statskassen og den kommunale Kasse, der staar i Forhold til et billigt Skjøn over, hvem der eie disse Jorder, og hvem der har Ret til at oppebære Frugterne deraf, eller kan Sagen ordnes paa anden Maade, hvorved Jorden kan gaa over i frie Hænder?

Foranlediget heraf skal man hoslagt tjenstligst fremsende en herigjennem udarbejdet Oversigt over Indtægten af Embedsjorderne for Retsbetjentembedernes Vedkommende, tilligemed en fra Indenrigsministeriet tilveiebragt lignende Oversigt for Magistratsembedernes Vedkommende, idet man bemærker, at, forjaavidt Indtægten af Jorderne er indbefattet under Hjemmeindtægten, staar det Embedsmanden frit for enten selv at drive Jorden eller bortleie eller bortforpagte den paa Ministeriets Approbation. Hvad angaar det sidst fremsatte Spørgsmaal, ser Ministeriet sig ikke i Stand til at besvare samme, men maa indskrænke sig til at henlede Opmærksomheden paa, at selv om der kunde findes en Form, hvorunder Spørgsmaalet om Ret til Kjøbesummen for de afhændede Embedsjorder holdes aabent, er det at befrygte, at Kommunerne, som ikke have Interesse i Tilveiebringelsen af en saadan Ordning, vilde finde Tidspunktet til Afhændelse ugunstigt og derfor vilde negte deres Samtykke.

S. Mellemann.

E. Kraft.